

Φασουλης και Περικλέτος,
ὁ καθέννας νέτος ἑκάτος.

- Φ.—Πῶ! πῶ! καίμενε Περικλή, τί πράγματα ποῦ εἶδα!...
θαυμάζω πῶς δὲν ἔστριψε καὶ ἡ ἴδική μου βίδα.
- Π.—Ποῦ ἦσουν, βρέ;
- Φ.— Εἰς τοὺς χρυσοὺς τῆς Ἀλεξάνδρας γάμου
καὶ εἶδα τόσ' Ἀνάκτορα-καὶ νυμφικούς θαλάμους.
- Π.—Βρὲ πῆγαινε 'στὸ διάλο καὶ σὺ, παλγοκασοῖδα.
- Φ.—Παρὸν ντονέρ, βρέ Περικλή, 'στὸν ὕπνο μου τοὺς εἶδα.
- Π.—'Αμμ' ἔτσι 'πὲς μου, γάδιθαρε...
- Φ.— Μ' ἐφάνη 'στὸνεῖρό μου
πῶς ἦμου 'στὴν Πετροῦπολι μὰζι μὲ τὸν σταυρὸ μου.
Γεμάτ' οἱ δρόμοι, Περικλή, παράθυρα, μπαλκόνια,
ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ ἐπέφτανε κανόνια,
πλοῦτος, ἀσχημ, μύλαμα, λογις λογις ἀσκέρι,
στρατάρχει, ὑποστράτηγοι, Οδοσάροι, Γρεναζήροι,
χρυσάει καρότσαι κ' ἄλογα μ' ἐλόχρυσα γαμοῦρα
καὶ ἄνθρωποι ἐλόχρυσοι κ' ἐλόχρυσα γαϊδούρια,
πρὶγκηπίτσαι καὶ κόμησις καὶ Δουκίσις μεγάλας,
ἡ Δουκανοφῆ, ἡ Κλανακῶφ, ἡ Σκρῶφ, ἡ Ρῶφ καὶ ἄλλαις.
- Π.—Κι' ἐγὼ δὲν ἦμου, Φασουλή;
- Φ.— Ἐσάρρῳ πῶς κἄπου σ' εἶδα
μ' ἕνα μακρὸ γουναρικὸ ἀπὸ λευκοκίττα.
- Π.—Βρὲ τί μου λές;
- Φ.— Νὰ οὐ χαρῶ...
- Π.— Λέγε λαμπό, κανήμα...
- Φ.—'Ο κόσμος ἐπλημύθησε εἰς τὴν ὁδὸν Μοροκάγια,
καὶ ἤρχοντο οἱ κόμητες, ἡ τῶν Δουκῶν ἀγγέλι,
οἱ Τσάραβιτς, οἱ Ρωμανοφ, καὶ πάντες οἱ ἐν τέλει,
σταυλάρχει καὶ στάλ-μάσττερ καὶ ἀρχιπποκίμοι,
καὶ ὁ Γεωργίτσας κ' ὁ Μερτροῦδ καὶ ἄλλοι ἀστυνόμοι,
καὶ ἄλλοι καὶ Φαίθοντες καὶ τέρησιποι κ' ἀμάξια
κ' ἐσθῆτες κυανέλευκοι, βαλοῦσα καὶ μεταξία,
καὶ ἀνοι δικέφαλοι, τρικέφαλοι, καὶ ἄλλα
κενήρια καὶ σύμβολα θεοποτισμοῦ μεγάλα.
- Π.—Θαυμάζω πῶς δὲν οὐδοστριφαι, βρέ ἀδελφέ, ἡ βίβας.
- Φ.—Μία καρότσα 'πέρασε γεμάτη βιολετίζηδες,
'πίσω τῆς νύφης τὰ προικιά, κατόπιν ὁ κουμπάρος,
ὁ παθερός, ἡ παθερά, ἡ Τσάρανα, ὁ Τσάρος,
καὶ ὁ τρικοθερτος γαμπρός καὶ ἡ ὄραλα κόρη,
οἱ καλεσμένοι ἐπίται καὶ οἱ θυρακοφῆροι,
ἐν μέσῳ δὲ τῆς τελευταῆς τῆς τόσον ἐξαιτίας
ἐπρόβαλε ζυπόλυτος κ' ὁ Σάχης τῆς Περίας
μὲ μιά τῆρα, Περικλή, ἀπάνω 'στὸ κεφάλι...
ἀλλὰ κ' ὁ Χατζ'ηπέτροβιτς ἐπίσταντο καὶ ἄλλοι,
κ' ὁ Βαλλαντιοβιτς, γνωστός εἰς τὴν Ἀθῆν τὸν Τσάρο,
παρίσταντο εἰς τὴν πομπὴν ἐπὶ τεθρίππου κάρου,
καὶ δύο Φαναριώτσαις, γνωσταῖς 'στὸν κόμον ἐλο,
ποῦ φάνανε ἄνω οὐσαρῆς καὶ πᾶνε καὶ 'στὸν Πέλο.
'Ἀλλὰ κ' ἐγὼ, βρέ Περικλή, ἐν μέσῳ τῶν Κοζάκων

- παρηκολούθουν τὴν πομπὴν μὲ τὸ γνωστόν μου φράκον,
κ' ὀλίγο παραπίσω μου ἀγέρωχος καὶ γαῦρος
ὡς συνωδὸς παρείπετο κ' ὁ Μπουλικῶφ ὁ Σταυρος,
κ' ἐφόρει Μεγαλόσταυρον τοῦ ἄσπρου Ἄετου...
- Π.—Μὰ δὲν μου λές πῶς 'βρέθηκε καὶ ὁ Σταυρὸς αὐτοῦ;
- Φ.—Ἐφέρι κ' ἐγὼ, βρέ ἀδελφέ... μυστήριον τῶνόντι.
- Π.—Λοιπὸν;
- Φ.— Λοιπὸν ἤκουοντο φωναῖς, οὐρρὰ καὶ βρόντοι,
καὶ μὲ λουλοῦδα ἔβραιναι τὴν ζηλεμένη νύφη,
καὶ τὸ μουστάκι ὁ Σταυρὸς δὲν ἔπαιε νὰ στῆσῃ.
Καὶ ὕστερα εἰς τοὺς Καζάν τὴν Ἐκκλησίαν μὲς πᾶνε,
καὶ ἡ κομπάναις ἀρχισαν ἀμέσως νὰ κτυπᾶνε,
ἐκεῖ δὲ τῶς πρὸς ἠχῆθησαν καὶ εἴπαμε σπολλάτη
καὶ εἰς τὴν νύφη ἔδωκε ἔξω φωμί κ' ἄλλαι
ὁ Δῆμαρχος τοῦ Πετερῶφ οὐ ἀσμένιο βίσκο,
ἐνθ' ἐτριγύρι ἐφῆλαν τὸ Νετόμιο Μπαμπισκο,
καὶ εἰλο ἐπακάρειζαν τῆς νύφης τὸν πατέρα...
- Π.—'Αμμ' ὁ Φιλίμων, Φασουλή, δὲν ἦτον ἐκεῖ πέρα;
- Φ.—Ποῦ τὸν ἀφῆσαν ἡ δουλειάς καὶ τὰ εὐροδοχεῖα.
- Π.—Λοιπὸν;
- Φ.— Ἀμέσως ἡ πομπὴ ἐκίνησε ταχεῖα
καὶ τότε εἰς τ' Ἀνάκτορον μὰς πῆγαν τοὺς γαμῶνος,
ποῦ λαμπὴ μυρέχρυσος τῶν Ρωμανοφ ὁ θρόνος.
Κι' ἐβὺ προσήλθε ὁ οὐαρός τῆς εὐγενείας πάσης
καὶ ἀπ' ἐδῶ καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἀρχίζον αἱ συστάσεις,
ἀλλὰ κ' ἐμένα ἐξῆσαν μ' ἐπῆραν ἄρον ἄρον
καὶ μὲ κολληὴν εὐγένειαν μ' εὐοστῆσαν 'στὸν Τσάρον,
κ' ὁ Ἀδοκράτωρ, Περικλή, λαθῶν με κατὰ μέρος
περπατήσις μ' ἔκαμε πολλὰς βλατιέρας.
- Π.—Βρὲ τί μου λές;
- Φ.— Τὶ νὰ σοῦ πῶ... μ' ἐγνώρισε κ' ὁ Τσάρος,
ἐγὼ δὲ τοῦ ἀμύλαου μὲ ἔλον μου τὸ θάρρος,
καὶ οὐν νὰ ἦμου, Περικλή, τῆς γούνας τοῦ μακίσι
ἀμέσως τοῦ εὐοστῆσαν τὸν Σταυρὸ τὸν Μπουλικῆ.
Κι' ἐκεῖ ποῦ εὐοστῆθησαν οἱ εὐγενεῖς καὶ πρῶτοι
μῦτη μὲ μῦτη 'βρέθηκα μὲ τὸν Τοιγγρῶφ τὸν Χιῶτη.
Καὶ ἐδῶ, σιφ Τοιγγρῶφ: ... τὸν ῥῶτισμα μὲ γέλοσῳ.
μὴ δὲ χαρίσις δεύτερο τῆς νύφης μὰς Βαγγέλιο;
ἀλλ' ὁ Τοιγγρῶφ ἀπάντηον δὲν ἔδωκε καθόλου
καὶ ἀνεμύληθ οὐκενίκα μετὰ τοῦ πλήθους ἐλου.
Μεγαλοσταυρὸς ἦκουσε ὁ Τσάρος πῶς θὰ γύσῃ
καὶ ἦλες 'στὴν Πετροῦπολι μὲ ἐλο τὸ μέλισοι:
ἐνθ' εἰ εἰς τόσους ἀρχοντας καὶ εἰς ἱππῶτας γαῦρους
ὁ Ἀδοκράτωρ εἶδεν λαμπροὺς Μεγαλοσταυρῶς
τοῦ Ἀίοντος, τοῦ Ἄετου, καθὼς καὶ ζῶων ἄλλων,
χρυσάων καὶ θαλασσινῶν, μικρῶν τε καὶ μεγάλων,
κ' ὁ Χιῶτης Μεγαλόσταυρον, ἐδέχθ' ὅπῃ τοῦ Τσάρου
τοῦ Πετεινοῦ, τοῦ Μουκαριῶ, τῆς Σῆνας, τοῦ Γαϊδάρου.

Εἰς τὸνεῖρό του βλέπει κί' ὁ δόλος Φασουλῆς
πῶς εἶναι εἰς τοὺς γάμους τῆς Ρωσικῆς Ἀδελφῆς.

II.—Μὴλα καλά...

- Φ.— Σοὺ ὄμιλῶ μὲ ἐλα τὰ σωστά μου.
 Π.—Καὶ ποῖος τὸ μυστήριον ἐτέλεσε τοῦ γάμου;
 Φ.—'Ο τρόμος τῶν Συνοδικῶν, ὁ Ἅγιος Κολίτσος.
 Π.—Στὸ μάγουλό σου, Φασουλή, βαρδὸς θὰ πῆσθι μπάτσος.
 Φ.—Κί' ὁ Ἅγιος Πανάρετος ἐπρότερωσε 'στὴ μίση
 κί' ἐξήτει τὸ μυστήριον κί' ἐκείνος νὰ τελέσθι,
 ὁ δὲ Κολίτσος, Περικλῆ, ἐρεθίσθεις καὶ πάλιν
 τοῦ Παναρέτου ἔκαμε καταγγελίαν κί' ἄλλην,
 κί' ὄλλ'γου δεῖν τὸν φουκαρὰ νὰ τὸν ἐμβαλαρώσθι,
 ἂν ἂν τοὺς ἐχώριζαν νταυλοπαππῆδες Ρῶσοι.
 Π.—Θὰ φῆς στηλιθῆρι, μασκαρὰ, νὰ βάλῃς καὶ 'στὴν τσέπη.
 Φ.—Τὶ πράγματα ὁ ἄνθρωπος εἰς τ' ὄνειρό του βλέπει!...
 'Αφοῦ δ' ἐξεπληρώθησαν οἱ τῶν νυμφίων πόθοι
 γαμήλιαν συμπόσιον 'στ' Ἀνάκτορα ἐστρώθη,
 εἰς τοῦτο δὲ τὸ πρόγευμα ἐκάθισαν καὶ μόνον
 ὁ Βαλλιανίτσιτις, ἐγὼ, καὶ οἱ περὶ τὸν θρόνον.
 Κί' ἡ νόψη ἐκαμάρισε κί' ἐρέθισε κί' ἐσκήριε
 κί' ἐπῆρε: 'αὐτὸ κεφάλι τῆς τῆς Δεκαετίας μύρτα,

κί' ἐγὼ προπόσεις ἔκαμα γιὰ τὸ χρυσὸ ζευγάρι,
 πῶς ἐλαμπει, βρὲ Περικλῆ, σὴν ἡλιος καὶ φεγγάρι.
 Τὸ βράδυ ἔβωσαν χορὸ καὶ σουαρὰ μεγάλο
 κί' ὁ Γάγκος ὁ Γεννησαρλῶφ διεύθυνε τὸν μπάλο,
 κί' ἦσαν ἐκεῖ ἐπίσημοι ἀριστοκράται Ρῶσοι,
 ὁ Σγούτατις, ὁ Ψύχατις, ὁ Μαυρουδῶφ καὶ τέτοιοι,
 οὐχ ἦντων καὶ ὁ Κορίνηδῶφ προσήλυτε χαριώπης
 κί' εὐθὺς τὸν Μεγαλόσταυρον ἐπῆρε τοῦ Γουβῆ,
 μὰ ἦλθαν καὶ ὀλίγοιτοὶ ἀδρότατοι Μουσικιοὶ
 καὶ τότε πᾶ ἐγούρωσαν τὰ μέτρα τοῦ Μπουλκίη.
 'Εγὼ δέ, φίλε Περικλῆ, τὰ μέλα εὐθυμήσας,
 τὴν Πολωνίτζα ἔχρημα μὲ ὀψηλὰς κομίσας,
 κί' ὁ Ρῶσος Βαλλιανίτσιτις εἰς τὸ λεροῖσι μῆσα
 μὲ τὴν Λαμπάνωφ τάφησε θαρρῶς τὴν Πριγκιπέσσα.
 Κί' ἄλλα πολλὰ περιεργὰ συνέθισαν 'στὴν μπάλο
 κί' ἐνὸς Οὐσσάρου στρατηγοῦ ἐπάτησαν τὸν κῆλο,
 ὁ δὲ Μπουλκίης ἐσπορεύε ἀγροίκως ἐν' ἀγόρι,
 κί' οἱ Γραναζιῆροι ὄθυμωσαν καὶ οἱ θαρραφοῖροι,
 καὶ εἰς τοὺς θρῶ μας ἔβωσαν μεγαλόγραμμα βαρδᾶτο

και με κλωτσιάς μās 'γκρέμισαν από της σκάλας κάτω.
Τ' πράγματα ε' άνθρωπος εἰς τ' νεύρο του βλέπει...

Π.—Γιατί, μωρέ, δὲν φέρσαι 'στούς μάλους θῆως πρέπει;

Φ.—Βρὲ ἀρησέ με νὰ σοῦ πῶ...

Π.— Λέγε λοιπόν, κοπρήτη.

Φ.—Κατόπιν ἐκίνησαμε γιὰ τοῦ γαμπροῦ τὸ σπῆτι,
κι' ὀλίγου δεῖν μὲ τὸ βρολί τὸν κόσμο νὰ τρελλάνη
ὁ Γροβατικός βιολιτζής, ποῦ παίζει 'στὸ Γεράνι,
κι' ἔκει ποῦ ἐπερνόσαμε ἀπὸ καρπούσιαι Στέππαις
εἶδ' ἑλοποῦται... Περικλῆ, μὴ ἀξέμασαν τῆς τσέπαις...

Π.—Ποῦ ναῦρης τέτοια θνερα εἰς τὸν 'Ονειροκρίτη!

Φ.—Μετ' εὐ πολὺ ἐφθάσαμε εἰς τοῦ γαμπροῦ τὸ σπῆτι,
καὶ τότε κάθε μαχαλᾶς 'σηκώθηκε 'στὸ πόδι
κι' ἡ πεθερὰ γιὰ τὸ καλὸ ἐσκόρπισ' ἕνα ρόδι,
καὶ εἰς τὴν νόση τ' γαμπρὸς τὰ ἄδρα του προσφέρει,
ἐνθ' ἑργύρω ἔχασκε τῆς ἀργοντίας τ' ἀσκήρι.
Κατόπιν του προσέφεραν εἰ συγγενεὶς καὶ φίλοι...
τὴ φέλλια κι' ἐνώτια κι' ἀδάμαστος ποικίλοι
καὶ σμάρραγοι καὶ σκάφηροι εἰς θήκας σκορπισμένοι
καὶ σὺλδοντες ἀμύθηστοι καθὼς καὶ μεθυσμένοι.

Τότε ποῦ λῆς κι' ὁ Μπουλκιδῶ προσήλθε παραχρῆμα
κι' ἕνα καινόρουθ ἔθωσε 'στὴν 'Αλεξάνδρα κτήμα,
'στὸν Βασιλέα δεύτερο καὶ τρίτο 'στὸν κουμπέρο,
εἰς τὴν Τσαρίνα τέταρτο καὶ πέμπτο εἰς τὸν Τσάρο,
ἐφ' ᾧ κι' ἰππόσις ἔγινε τῆς *Στρογγυλῆς Τραπεζῆς*...

Π.—Παρατηρῶ, βρὲ Φασουλῆ, ἐν ὁ καικὸς πῶς παίζεις...

Φ.—Ἐγὼ αὐτὰ τ' ἀλλέκοτα τὰ εἶδα 'στ' ἑνεῖρο μου
καὶ σοῦ τὰ λέγω μοναχᾶ, πείραγμα τοῦ δρόμου,
γιὰ νὰ γαιμισθ' ὁ Σουρῆς μὲ ἐλ' αὐτὰ τὸ φύλλο
καὶ δοκιμάσ' ἡ βράχη μου τὸ τακτικὸ τῆς ἔξολο.

Π.—Λοιπόν;

Φ.— Ἐληφθῆμεν καλὰ καὶ χρόνους Μαθουσάλα
καὶ τὸ ἀθάνατο νερὸ καὶ τοῦ πουλιῶ τὸ γάλα,
καὶ ἄδρα ἐφύγαμε μὲ δακρυσμένα μάτια
μαζ' με τὸσα θηλυκὰ κι' ἀθάνατα κομμάτια.

Ἐγὼ δὲ τότε ἀσπασθεῖς τὴν χεστὰ τῆς Τσαρίνας
ἐξήγησα τὴν ἀδαιαν νὰ ἔλθω εἰς 'Αθήνας,
κι' ἔκεινι μου ἔχρισε γεμάτο πορτοφῶλι...
τοιαῦτα, φίλε Περικλῆ, τὰ ἐν τῆ Πετροῦπόλει.

Π.—Τελείωσε;

Φ.—'Ακόμη, βρὲ...

Π.—

Ἐμπρὸς λοιπόν, σκακῆτη.

Φ.—Μὴ βιάζεσαι, βρὲ Περικλῆ, σὰν χήρα 'στὸ κρεβάτι.

Π.—Μὴ τρέχει τὸ ἀριστοτερὸ καὶ τὸ δεξιὸ μου χέρι
κι' ἔδωκε φυλαῖς δὲν σούδωσαν ἔκειν' οἱ Γροβαθῆρα
εὐ βεβαίω πῶς δὲ τῆς φᾶς ἀπ' τὰ δικὰ μου χέρια...

Φ.—Ἐνθ' εὐ ποῦ λῆς ἐπέγγανε 'στὸν οὐρανὸ τ' ἀστέρια,
ἐνθ' μακρόθεν ἦκουες νὰ φᾶλ' ἡ κουκουβάγια,
ἐγὼ δὲ μόνος ἔμενα εἰς τὴν ὄδον Μορσάγια,
καὶ τὰ καντόλια ἔδωσαν καὶ οἱ φανοὶ κι' οἱ λύχνου,
ἀόρατος Μηθενσιτῆς ὁδοῦσιον μου ρίχνει,
καὶ μὲ αὐτὸ ἐπτάταξ' ἠγῆλ εἰς τὸν ἀέρα

καὶ ἀναυλα σὲ μὴ στυγῆ μ' ἔτιναξ' εἶδ' ἔπειρα,
κι' ἔμπρὸς σου πάλιν ἐργομὰ σκυφτός καὶ κακομοίρης
καὶ σήκωσε τὸ ἔξολο σου ἀμύσιος νὰ μὲ βεργῶ.

Π.—Γιὰ ἐλ' αὐτὰ ποῦ μωβλάρας, βρὲ Φασουλῶν σαλιάρη,
μολὼν λαθ' ἔστη βράχη σου ἀτρέπτακο στηλιάρη

Καὶ ἄλλαις ποικίλαις, μ' ἄλλους λόγους Ἀγγελταίς.

Ἐκ τῶν Καταστημάτων τῶν τοῦ Κωνσταντινῆ,
ὅπου δὲν παθεῖ τόσα βιβλία νὰ ἐκείδῃ,
ἐβήγα μέγας Ἄτλας καὶ Γεωγραφικός,
θαυμάσιος τὸ εἶδος καὶ δὴ μοναδικός,
ἐξεργασθεῖς ἐντέχνως κι' ἐν πάσῃ ἐνταλαίᾳ
καὶ χρήσιμος τὰ μάλα δι' ἕλα τὰ Βυζαλεῖα.
'Ἐντὸς αὐτοῦ ὁ κόσμος κι' αἱ κλασικαὶ Ἀθῆναι
καὶ ἀπερριμμένος 'στὸν Βασιλέα ἔβηαι,
δοτις τὸν ἀπεβέβηθη καὶ δι' ἐπιστολῆς
κι' ἐκ νέου ἐδεξάσθη Ἀνέστης ὁ πολὺς.

Κωδῆς τοῦ χαρτοσῆμου ὑπὸ τοῦ Φιλαρέτου
μετὰ φιλοκαλαίς καὶ τύπου ἑξαίρετου.
Καὶ τοῦτο τὸ βιβλίον παντὸς ἀς γίνῃ κτήμα
καὶ ὁ καθεὶς ὀφείλει τὸν Κώδηκα νὰ μάθῃ,
διότι ἄνευ τούτου δὲν γίνετ' ἕνα βήμα
καὶ χάνει τὸ νερὸ του, τ' αὐτὰ καὶ τὸ καλῆθ.

Περὶ Ἐρωτοκρίτου μεγάλη πραγματεία
τοῦ Γράνηρου τοῦ φίλου μὲ γνῶσις καὶ μὲ νοῦ,
μὲ τόσας σημησιώσις κι' ἀνέκδοτα παντοῖα
πρὸς τέρψιν τῶν λογίων καὶ ἔλων τοῦ κοινού.
'Ἐντὸς μικροῦ ἐκείδεται καὶ ἔλων τὸ βιβλίον
μετὰ λαμπρῶν εἰκόνων καὶ γλωσσικῶν σχολίων.

'Ἐτὴν Ζάκυνθον ἐκείδεται καὶ πάλιν τακτικῶς
τῶρατον περιοδικὸν *Ἐ' Ἀνθὸν Ποιητικὸς*.

Ὁ Παπανικολάου, ὁ Γεωργῆς ἐπληθῆ,
τοῦ Ἐπισκοπᾶτος μύστις κι' ἀσκήτος παῖδ',
μέσα 'στοῦ Ἰουνίου τῆ λαοῦ καὶ τῆ ἔσθη
τὴν γενικὴν ἐσγάτως ἐξέτασαν ὑπέστη...
καὶ τὰ φιλιὰ τῶν φίλων ἐδέχθη τὰ θερμότερα
καὶ οἱ καθηγητὰ του τοῦ ἔπαιν κι' εἰς ἀνάστη.

'Ἐκεινο τοῦ Πολίτου τὸ νέον Λεξικόν,
τοῦτέτοι τὸ μέγαν *Ἐγκυκλοπαίδεικόν*,
κατήφορο ἔπειρα κι' εἰς ταύῃ προσέδωκε
καὶ καθ' ἑκάστη πληθὸς συνδρομητῶν μοιζούει.
Καὶ ἄλλοτε σὰς εἶπα καὶ σὰς τὸ λέγω πάλιν
πῶς συνδρομῆν εἰς τοῦτο ὀφείλετε μεγάλην.

Ὁ Ρωμηὸς γνωστὸν σὰς κάνω — πῶς 'στὸ σπῆτι μου ἀνέστη,
'στὴν Νεάπολιν ἀπάνω, — κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεῖται
μὲ τὸ νοδοχεῖον Ἐοδῆ, — ὅπου 'στὸ λάδι, τρεῖς 'στὸ ἔξοδι,

μὲ Χρυστὸν μὲ μὴ μάνδρα, — μὲ μεγάλα ὀικοδομῆ,
καὶ μὴ χήρα δίχως ἀδρα, — πούταν ἄλλοτε μαρμῆ.